

Intervenció de José Montilla a la Festa de la Rosa del PSC

Gavà, 24 de setembre de 2006

Després del que ha plogut ahir, i tal i com està el dia avui, té molt mèrit que tots i totes vosaltres estigueu aquí a la Pineda de Gavà. Gràcies per venir i benvinguts a aquesta gran festa dels socialistes, benvinguts a la Festa de la Rosa.

Amigues, amics, ha començat el compte enrera.

Resten 38 dies per les eleccions a la Presidència de Catalunya.

I no tingueu cap dubte.

Les guanyarem. Guanyarem les eleccions perquè tenim la gent, tenim la il·lusió, l'empenta i el projecte. Catalunya tindrà un President socialista i progressista.

Mireu, sóc una persona que per la meva aparença seriosa a vegades em costa transmetre el què estic sentint.

Fins i tot, els professionals del guinyol m'han fet un ninot que li diuen l'home de marbre, el "hombre de mármol". Ahí es nada.

Però, s'equivoquen. També tinc sentiments. De debò, també tinc sentiments.

Avui estic molt emocionat. Les vostres contínues mostres de suport m'han commogut. M'han commogut perquè veia les vostres cares plenes d'il·lusió i empenta.

I a més avui tinc l'honor d'estar acompanyat pel President Maragall i el President Zapatero. I això em fa sentir molt orgullós. Orgullós de pertànyer a la gran família socialista.

Tot això em dona forces per afrontar aquesta campanya que serà dura i difícil. Totes ho són, però aquesta més perquè no ens ho posaran fàcil.

La dreta catalana i la dreta espanyola s'hi juguen molt.

El punt i final que ha significat el President Zapatero a Espanya no els ha agradat gens.

El punt i final que ha significat el President Maragall a Catalunya, encara menys.

I ara un altre cop juntes, la dreta espanyola i la dreta catalana faran tot el possible per tornar al passat.

Però, ho tenen pelut. Ho tenen pelut perquè la gent vol mantenir el canvi que han significat Zapatero i Maragall.

Us imagineu per un moment al president del govern José Luis Rodríguez Zapatero desbarrant dient per exemple que els musulmans demanin perdó per la conquesta d'Espanya fa més de mil anys com ha fet el senyor Aznar.

Us imagineu això?

Us imagineu a José Luis inventant-se que els atemptats l'11 M van ser un cop d'estat propiciat per l'aliança dels escamots integristes islàmics i ETA.

O un altre cosa, us imagineu a Pasqual pactant amb el PP com va fer Artur Mas durant vuit anys.

No, perquè és impossible imaginar-se això.

Per això, **no podem deixar Espanya i Catalunya en mans d'aquesta gent.** Per això, **no podem ara tornar enrera.**

Perquè, amics i amigues, voleu que guanyem les eleccions, sí o no?

Les guanyarem, sens dubte. I les guanyarem perquè compto amb vosaltres, amb tots i totes. Compto amb tots i cadascun de vosaltres.

Compto amb la gent del PSC i de Ciutadans pel canvi, i amb els milers i milers de catalans i catalanes que no volen donar un pas enrera i que volen mirar cap el futur.

Mireu ja hem tingut una experiència negativa amb 23 anys de govern nacionalista a Catalunya. Els últims 8 d'aquests 23 amb el recolzament del Partido Popular. I això, amics i amigues, ja és massa experiència. Ja en tenim prou.

Però, avui i aquí, vull dir una cosa molt concreta. Avui i aquí davant de tots vosaltres vull donar les gràcies a dues persones.

Gràcies Pasqual. Aquestes eleccions les guanyarem per el teu Govern ha fet molt bona feina perquè el teu govern ha fet una bona feina. T'ho dic de cor: Gràcies Pasqual.

Gracias José Luis porque gracias a tu gobierno tenemos estatuto de autonomía, porque gracias a tu gobierno hay una colaboración entre España y Cataluña que nunca ha habido, especialmente en los últimos años, porque hemos tenido un gobierno que se ha preocupado de Cataluña y sus problemas.

Mirad, este gobierno, el de Pasqual ha hecho posible que nuestro país de un paso de gigante. Ahora tenemos un nou Estatuto que nos proporciona más competencias y nos da mas recursos.

Ahora tenemos más recursos y más responsabilidad. Ahora tenemos más herramientas para hacer políticas sociales.

Y eso lo ha hecho posible Pasqual y José Luis. Lo ha hecho posible un gobierno progresista en Catalunya. Y no olvidarlo, este paso de gigante lo hemos podido dar porque había y hay un gobierno socialista en Madrid.

Sin gobiernos progresistas en Catalunya y en España esto no hubiera sido posible. No lo fue durante los ocho años de idilio entre Pujol, Mas y el señor Aznar. Y no lo fue porque la derecha española y la derecha catalana no necesitaban más dinero ni más competencias para hacer políticas sociales. No las hacían, y en paz. Pura y simplemente.

Ara, sembla que ho descobreixen tot. Sembla que Mas i Convergència i Unió no coneixien el nostre país. Després de governar durant 23 anys ara parlen de polítiques socials, d'aeroport, de trens rodalies, de tot.....On eren abans? Què van fer durant 23 anys?

I ara venen i ens ofereixen duros a quatre pessetes.

Cosa que no ha fet el Govern d'en Pasqual. Aquest govern no només ha impulsat l'Estatut.

En tres anys ha impulsat acords per fer 24.000 places d'escoles bressol.

Ha contractat 4.200 nous professors.

Ha construït 162 nous centres escolars.

Ha creat 3.500 noves places de Mossos d'Esquadra.

Ha iniciat la construcció de 35.000 habitatges de protecció oficial.

Ha creat 4.000 noves places de residència per a la gent gran.

Ha contractat 5.000 nous professionals en la xarxa sanitària.

En 3 anys, a més a més, gràcies a l'esforç del govern de Catalunya, de l'esforç del govern d'Espanya, s'han creat 350.000 llocs de treball.

Això, Amics i amigues són fets, no paraules.

S'ha fet molt. Però sóc conscient que queda molt per fer. I tinc ganes d'afrontar aquest repte.

I a més a més ho faig amb un gran equip. El millor equip. Altres no poden dir el mateix. Sols cal comparar les candidatures, en nom o en conjunt.

Mireu, jo he mirat molt les llistes de Convergència i Unió. Ho he mirat amb dedicació. I us haig que dir que encara a hores d'ara no sé amb qui vol governar el senyor Mas.

Bé, si que ho sé. Vol governar amb el PP, això és clar, però no sé ben bé on és el seu equip.

Nosaltres, per contra, tenim equip. Tenim els millors homes i dones per governar Catalunya. Tenim els millors homes i dones per fer el govern que el país necessita.

Mireu, aquest és un compromís personal.

Els membres de la llista socialista es dedicaran a la feina per la que són escollits.

Treballaran de valent al parlament per solucionar problemes. Per donar solucions. Faran honor al seu escó i tindran una dedicació pública.

Us asseguro que no es dedicaran a fer altres feines per molt legals que siguin. Faran honor a l'escó que ocupin al Parlament que és la màxima representació del poble de Catalunya.

Aquest és el meu compromís personal. I el de totes les persones que m'acompanyen a la llista.

Mireu, amics i amigues, el cap de setmana vinent aprovarem definitivament el nostre Programa. Un programa que serà solvent i de gran ambició. Un programa solvent, perquè a nosaltres ens quadren els números.

Jo ho tinc clar. No proposaré res que no pugui fer, no proposarem res que no puguem fer. No direm coses que no puguem complir. No faré

volar coloms. Les nostres propostes seran per anar per feina, no per aconseguir un titular als mitjans de comunicació.

Volem aprofitar bé els nous recursos que ens proporciona l'Estatut. Els aprofitaré i els gestionaré amb rigor i amb eficàcia.

Amb això també hi ha una gran diferència amb el que feia CiU. Ells ens van deixar un gran deute. Un gran forat a les finances públiques. El Toni Castells ho sap molt bé.

Malgastaven i després deien allò de: "Ja t'ho pagaré demà". Jo no ho permetré. Jo no deixaré els comptes de tots els catalans i catalanes de mala manera. Com van fer Artur Mas i Jordi Pujol.

Nosaltres farem un programa ambiciós, però possible. Un programa sòlid, amb dos grans objectius: crear més ocupació i de més qualitat, i impulsar una societat de benestar avançada.

Em comprometo a treballar per fer de Catalunya un país respectat i admirat pel que fa i pel que és, perquè vull fer de Catalunya un país de referència, un model a seguir.

Vull posar l'Estatut al servei de les persones. De totes les persones, no només d'alguns. I vosaltres em preguntareu. **Com s'apropa l'Estatut a les persones?**

Molt fàcil. Fent polítiques socials. No donant diners a dojo i baixant impostos als que més tenen. Sinó fent polítiques que arribin a tots els catalans i les catalanes.

Per exemple, vull que tots els catalans i les catalanes puguin parlar amb el pas del temps tres idiomes. Vull que parlin català, castellà i anglès. I això, no es fa rebaixant els impostos als que sàpiguen anglès, no.

Aquest no és el camí. El camí és un altre. El camí és enfortir el nostre model educatiu. És fer uns cicles escolars que garanteixin una escolarització que faci possible que els nois i noies quan surtin de l'educació obligatòria tinguin un domini dels tres idiomes. Per tenir, homes i dones preparats per a competir en un món obert, com diu en Pasqual, en un món globalitzat i fortament competitiu. Cada vegada més.

Mireu, també acostar l'Estatut a les persones és aconseguir un desig que avui tenen molts homes i dones d'aquest país. Un desig de molts pares i mares.

L'educació dels nostres fills és molt important. Jo ho sé perquè, entre altres coses, en tinc cinc, que no són pocs.

Cal fer de l'educació el pilar de la nostre política. Perquè l'educació d'avui és el camí del futur.

Per això, em comprometo a fer que aquest desig de molts pares i mares sigui una realitat al llarg d'aquests quatre anys.

Em comprometo a que els llibres de text, els llibres que utilitzen els nostres fills cada any siguin gratuïts. En quatre anys gratuïts per a l'educació obligatòria.

També considero que **cal apropar l'Estatut als problemes, a altres problemes importants dels ciutadans. Avui l'habitatge és molt car. A vegades un habitatge digne queda fora de l'abast de moltes persones. Sobretot, del jovent que té molts problemes per emancipar-se.**

Aquí hi ha una colla de joves molt important. Sabeu del que us parlo.

Dels problemes que teniu per emancipar-vos per l'alt preu de l'habitatge.

Crec que és una obligació de l'administració prendre la iniciativa. El Govern d'en Pasqual ho ha entès així i ha iniciat la construcció de milers d'habitatges.

I ho ha fet amb els recursos que tenia. Però ara en tindrem més. I cal seguir aquest camí.

Avui i aquí, davant de tots vosaltres, em comprometo a que l'habitatge social serà una prioritat del meu govern i una obligació personal del president.

El meu govern tirarà endavant la construcció de 25.000 habitatges de protecció oficial de compra. I 25.000 habitatges de protecció oficial de lloguer.

Encetarà una política d'ajuts per a la rehabilitació d'habitatges, amb l'objectiu d'arribar a cent mil famílies, cent mil habitatges en quatre anys.

I seguirem endavant amb la política de millora dels nostres barris iniciada pel Pasqual Maragall. Seguirem endavant amb la política d'ajuts per les famílies d'aquest barris i Ajudarem a rehabilitar 60 barris més, dels barris que tenen més problemes, dels barris que tenen un grau de necessitat més important del nostre país a fi i efecte de rehabilitar els seus habitatges i millorar així la seva qualitat de vida.

Això, és apropar l'Estatut. Aquest és el meu projecte del catalanisme social.

Un projecte que és d'amor al país i defensa de les persones. Dels seus drets, dels seus deures.

Amigues i amics, el proper 1 de novembre ens hi juguem molt, Catalunya s'hi juga molt.

Hemos de decidir quién liderará el Estatuto. Y yo creo que lo hemos de liderar aquellos que nos lo creemos. No los que piensan ya en el siguiente, antes de poner en marcha el actual.

Hemos de decidir quién tendrá las riendas de este país. O un presidente de derechas o un presidente progresista.

Hemos de decidir entre un presidente que apuesta por la colaboración desde la firmeza y no por la confrontación victimista.

Entre un Presidente que cree en la España plural o un Presidente que hasta hace cuatro días, Artur Mas pedía la autodeterminación y el concierto económico. Y que lo sigue haciendo cuando no lo oyen más allá del Ebro.

Yo creo en una Catalunya en la que su Presidente tenga capacidad de influir. Por cierto, esto de influir en Madrid tampoco es fácil, porque todos legítimamente pretenden influir.

José Luis tienes un gran vicepresidente y ministro de Economía, Pedro Solbes. Un gran amigo, también un negociador duro.

En estos días lo hemos comprobado. Todos queríamos el mismo objetivo. Lo quería el Gobierno de España y lo queríamos los socialistas catalanes.

Todos queríamos que se cumpliera el Estatut. El estatut se va a cumplir. La próxima semana los ciudadanos tendrán muy buenas noticias.

La propera setmana els catalans i catalanes tindran bones notícies perquè el pressupostos generals de l'Estat preveuen òbviament un increment substancial i compleixen l'estatut.

Sabeu els pressupostos aprovats per l'any que ve suposaran més inversió que els quatre primers anys de José Maria Aznar amb el

suport de CiU. En un any més inversió que en els quatre anys del pacte del Majestic. Que prengui nota en Mas.

Bé, vaig acabant. **Tindrem una gran inversió perquè hem de recuperar el temps perdut.**

Els 23 anys de govern de CiU, els 8 anys de govern del PP, els seus socis.

Aquests que sempre que sumen, pacten. Que quan s'apropen unes eleccions miren de no apropar-se massa, que no se'ls vegi massa junts, però que al dia següent si sumen sempre pacten. Ho van fer al 95, al 99, ho van fer a les darreres eleccions municipals, allà on podien sumar, a Tarragona, per exemple, que estan governant conjuntament.

Perquè en el fons tenen els mateixos interessos, en el fons defensen el mateix i no són en aquests moment els interessos de la majoria a Catalunya. Per molt que se'ls ompli la boca una vegada i un altre vegada amb Catalunya.

Utilitzen el nom del país i la senyera en definitiva per amagar les seves mancances, la seva mala gestió durant els anys que van governar. Per amagar la seva falta d'ambició. Per això s'omplen la boca una i un altre vegada amb Catalunya i s'emboliquen amb la senyera.

Però els ciutadans de Catalunya, la ciutadania de Catalunya és major d'edat i sap perfectament distingir a aquells que prometem coses i que serem capaços de complir-les dels altres, que el dia després de les eleccions se n'obliden.

Ja hem tingut molts exemples en el passat de CiU i el PP.

Mireu, parlava de les grans inversions a Catalunya i del Pressupostos Generals de l'Estat, doncs acabo.

I tot això, s'ha aconseguit pel nostre treball. Per la nostra capacitat d'influir, de teixir complicitats. I ho hem fet defensant els interessos de Catalunya, de manera inequívoca, però sense instal·lar-nos en la autocomplaença, sense pensar que som els millors del món, sense tenir una actitud de menyspreu cap els demés, gens, el contrari.

Per avançar, Catalunya ho ha de fer amb l'esforç de tots els catalans i les catalanes, però de la mà dels altres pobles d'Espanya. Mirant Europa, mirant Espanya i treballant de valent.

Això és el que faré d'aquí al dia 1, treballar.

Treballar per guanyar les eleccions i això també és el que us demano a tots els que esteu aquí presents. Que treballeu, que ens ajudeu perquè us puc assegurar que la victòria el dia 1 serà nostra.

Guanyarem i governarem aquest país amb un govern al servei de conjunt dels catalans, de tots els catalans, del set milions de catalans.

Per fer les polítiques que els catalans necessiten.

Per no perdre el temps en confrontacions inútils.

Per treballar i treballar de valent. A treballar i guanyar.

Ara us deixo amb una persona que ha estat treballant durant aquest tres anys ho ha estat fent per el nostre país i per tots nosaltres.

L'amic i company Pasqual Maragall.